

Posudek bakalářské práce

Andrea Volterová: *Využití médií teroristickými organizacemi*

Bakalářská práce Andrey Volterové má za cíl prozkoumat to, jak teroristické organizace využívají mediálních prostředků v dnešní době pro dosažení svých politických cílů. Autorka nejprve rozebírá problematiku terorismu obecně a následně se v druhé kapitole věnuje souvislosti mezi médii a fungováním teroristických organizací. Další kapitola analyzuje formy propagandy používané teroristickými organizacemi, přičemž se soustředí na dvě zásadní z nich, Islámský stát a Al-Qaedu. V poslední čtvrté kapitole se autorka zabývá dvěma významnými teroristickými útoky v Londýně a v Nice a tím, jaká na tyto útoky byla odezva ve světových médiích.

Téma práce je bezpochyby přínosné a aktuální, a navíc propojení tematiky médií a terorismu skýtá široké pole možného relevantního výzkumu. Autorka podle mého názoru dobře ukazuje jednotlivé aspekty využití médií terory, přičemž poukazuje na různé nástroje a strategie, které pro větší mediální dosah a působení používají. V tomto případě je třeba vyzdvihnout kapitolu druhou, kde autorka popisuje několik teoretických modelů využívání masové komunikace pro politické účely. Bohužel však s nimi již v dalším průběhu práce řádně nepracuje, což do určité míry snižuje její možnosti dobře pochopit zásadní rozdíly a odlišnosti mezi jednotlivými způsoby, jak teroristické skupiny média (zejména internet) využívají.

Práce je strukturována logicky a jednotlivé části na sebe dobře navazují. Text rovněž pracuje s dostatečným množstvím jak odborných zdrojů, tak novinových článků a zpráv, což je logické vzhledem k zaměření práce. Problematictější je však jazyk práce. I když se jazyková stránka práce významně v průběhu jejího psaní zlepšila, stále v textu nacházíme mnohá pochybení vůči českému pravopisu a stylistice. I přes zlepšení tak místy jazyk práce tíhne k žurnalistickému, místy snad až hovorovému podání.

Z hlediska obsahového lze práci vytknout, že je de facto ateoretická, hlavně co se týče pozdějších analytických částí práce. Jak již bylo nastíněno výše, teoretické koncepty v práci zmíněny na počátku nejsou dále adekvátně využity, což je jistě škoda, protože by to autorce umožnilo lépe rozlišovat (nebo naopak shledávat podobnosti) mezi přístupem Al-Qaedy a Islámského státu v kapitolách tři a čtyři. Dále není jasné, proč čtvrtá kapitola analyzuje dva teroristické útoky a následnou mediální odezvu v klasických médiích, když vlastně o mediální aktivitě teroristických organizací skoro nehovoří (v souvislosti s danými útoky). Autorka sice

podrobně popisuje průběh útoků, mnoho se však nedozvíme o tom, jak Islámský stát a Al-Qaeda mediálně pracovaly právě s těmito událostmi. V tomto ohledu je nutno podotknout, že autorka nijak neospravedlňuje svůj výběr útoků pro analýzu, ač se jich potenciálně nabízí celá řada, samozřejmě včetně útoků z 11. září 2001. Poslední kapitola práce pak působí příliš popisně a z obsahového hlediska se zabývá trochu něčím jiným, než předcházející část práce. Ač jsem výše psal o poměrně kvalitní zdrojové základně práce, textu A. Volterové je rovněž třeba vytknout, že málo pracuje se samotnou mediální produkcí teroristů (za všechny zmiňuji i autorkou povšimnutý časopis Islámského státu *Dabiq*, který byl arabisty analyzován i v české odborné literatuře).

Celkově vzato, autorka předkládané bakalářské práce představila práci, která ač se vyznačuje výše zmíněnými problémy, naplňuje standardy kvality nutné pro úspěšně zvládnutou závěrečnou práci. Z tohoto důvodu práci A. Volterové doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 12. 8. 2021

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.